

§ 39), at opfordre de mødende Eodseiere til at udtale sig om, hvorvidt de heretter ønske Sagen fremmet paa Grundlag af den trufne Overenskomst. Kan ingen saadan Overenskomst opnaas, har Vandvæsenkommisjonen, efter at en lignende Erklæring, som ovenfor omtalt, er afgiven af den kommunale Bestyrelse, at opfordre Eodseierne til at udtale sig om, hvorvidt de ønske Sagen fremmet ved Expropriation af Vandværket eller Anlægget.

De her omhandlede Erklæringer af de kommunale Bestyrelser kunne af det ovennævnte Flertal af Eodseiere forelægges henholdsvis for Indenrigsministeriet og Amtsrådet til Afgjørelse, forinden Eodseierne udtale sig om, hvorvidt de ønske Sagen fremmet.

Hvis det ovenfor angivne Flertal fremdeles udtaler sig for Foranstaltningens Gjennemførelse, optager Vandvæsenkommisjonen paany til Kjendelse Spørgsmaalet, om Sagen under de foreliggende Omstændigheder bør nyde Fremme. Kommisjonen har ved denne Afgjørelse i Tighed med, hvad i § 18 er bestemt, navnlig at afvise de Fordele, der ville opnaas ved Foranstaltningens Gjennemførelse, mod de dermed forbundne Offre, i hvilken sidste Henseende der, saafremt ingen Overenskomst er truffen med Vandværkets eller Anlæggets Eier (og Bruger), bliver at tage Hensyn til Størrelsen af den Godtgjørelse, som kan antages ved en Expropriation at ville blive tilfjendt den Paagjældende.

Det tilkommer i ethvert Fald Vandværkseieren at bestemme, om han vil foretrække fuldstændig Nedlæggelse for en blot Forandring, ligesom det staar til ham at fordrø Expropriationen udstrakt til hele Eiendommen, naar det til Nedlæggelse udføret Vandværk eller Anlæg af Kommisjonen erkjendes for at være det Bæstentlige ved denne. Med Hensyn her til vil det efter Omstændighederne være nødvendigt at afætte hans Erklæring i saa Henseende, inden Vandvæsenkommisjonen affiger sin Kjendelse.

§ 36.

Erklærer Vandvæsenkommisjonen sig for Sagens Fremme, bliver det dernæst ved Kjendelse at afgjøre, paa hvilke Eiendomme indenfor den i Henhold til § 34, 3die Stykke fastsatte Grændse Godtgjørelsen til Vandværkets eller Anlæggets Eier (og Bruger) skal fordeles, samt i hvilke Forhold de hidragpligtige Eiendomme skulle deltage saavel i denne Udelse som i de øvrige med Foranstaltningens Gjennemførelse forbundne Omkostninger, Alt i Overensstemmelse med Reglerne i foranstaaende § 20, jfr. § 19, 1ste Stykke, og § 26. Gaar Kjendelsen ud paa Expropriation, har Kommisjonen i Forbindelse hermed tillige at bestemme, af hvem og inden hvilken Frist de fornødne Arbejder skulle udføres.

§ 37.

Naar den Frist, inden hvilken Paakaanke af Vandvæsenkommisjonens nysnævnte Kjendelse kan finde Sted, er udløben, uden at saadan Paakaanke er flet, eller naar i modsat Fald Sagen er endelig afgjort ved Overlandvæsenkommisjonens Kjendelse, strides til Expropriationens Gjennemførelse.

Den hertil fornødne Burdering bliver under Ledelse af Vandvæsenkommisjonens Formand at foretage af 3de uvillige sagkyndige Mænd, der efter den tilsynshavende kommunale Bestyrelses Begjæring paa sedvantlig Maade udmeldes af Rotten. Overtaxation kan paa Begjæring enten af den kommunale Bestyrelse eller af en Trediedel af de Bidragpligtige eller af Vandværkets eller Anlæggets Eier eller Bruger finde Sted ved det dobbelte Antal Mand under samme Ledelse.

Ved Taxationen ansættes efter bedste Skjøn i Penge det hele middelbare og umiddelbare Formuetab, som ved Nedlæggelsen eller Forandringen af Vandværket eller Anlægget vil paaføres sammes Eier (og Bruger).